

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Soleæ rubræ vel coccineæ dictæ à corrigiis quæ ad suras perveniebant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

ita Hebræi tibiatim calcearunt. Id intellexisse videtur vulgatus interpres, qui ὑπὸ & οὐρδαλίαις caligas vertit, quas in crure lorum seu corrigiam ambiisse ostendimus. Atque id aliis Orientis populis usitatum quoque fuisse, ex Virgilio videre est, qui de Tyriis virginibus canit:

*Mos est virginibus Tyriis gestare pha-
retram,*

Purpureoque alte suras vincire cothurno.

Hac ratione videmus, quomodo & soleæ Hebræorum tingi colore potuerint. Etenim uti cothurni punicei vel purpurei coloris fuerunt apud Tyrias virgines, quo colore, saltem inferiori ævo, etiam fuisse Imperatorios campagos certum est, & soleæ rubræ, unde illud Persii

Pers. Sat. 5.
¶ s. 69.

— Solea puer objurgabere rubra,
ita & soleæ Hebræorum rubri vel coccinei coloris esse potuerunt. Nam uti calcei cavi, vel nigri, vel mullei dicebantur, ab eo colore quo corium, quod pedem tegebat, tinctum erat, ita & soleæ vel rubræ vel coccineæ dicebantur, à

G. 3. COR-

150 De CALCEIS HEBRÆOR.

corrigiis, sive habenis, quibus pedi alligabantur, & quæ ad crus per veniebant. Quod ipsum etiam verum fuit, licet vel ad talos pertingerent.

IX. Sed, quod palmarium est, in Euangelica historia ταῦτα μάστιχα tanquam à sandaliis distincta viri doctissimi observant, unde certum esse videtur, usum calceorum, qui totum pedem tegunt, & ταῦτα μάστιχα vocantur, æque ac solearum, quæ σανδάλια sunt, apud Hebraeos fuisse. Sane Matthæus præceptum Christi, quod Apostolis dedit, ita refert, ut interdicat: Μὴ πήρετε εἰς ὁδούς, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ράβδους.

Matth. 10.
10.

Marc. 6.9.

Salm. ad
Tertul.
pal. cap. 5.

Marcus vero, ut concedat esse ὑποδέμενος σανδάλια, τῷ μὴ εἰδύσασθαι δύο χιτῶνας. Quæ quidem putant viri eruditissimi non alia ratione posse conciliari, quam ut inter ταῦτα μάστιχα & σανδάλια agnoscatur discrimen. Ita maximus Salmasius: Dominus noster Apostolis suis interdit, Matth. cap. 10. vers 10. Μὴ πήρετε εἰς ὁδούς, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ταῦτα μάστιχα, μηδὲ ράβδου. At apud Marcum cap. 6. vers 9. permittuntur idem habere sandalia: ἀλλ' ταῦτα μέν-